

[Socialministeren.]

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det offentlige Udgifter specielt til Arbejdsløsheden, efter den udførlige Redegørelse for Stigningen i disse Udgifter, som det ærede Medlem Hr. Olufson fremsatte gennem sin Oversigt vedrørende Socialministeriets Budget, Folketingstidenden Sp. 159 ff. Vi ved jo i Virkeligheden alle sammen, hvor vanskelige Forholdene i det hele taget er, og specielt for de arbejdsløse. Vi ved ogsaa alle, hvor store Beløb der i den nuværende Regerings Levetid, baade gennem Beskæftigelse, gennem Kriselove og gennem Socialreform, er skaffet til Veje, og selv om det, netop takket være Krisen, langt fra har kunnet raade Bod paa den Nød, der er, saa er det dog en ganske anden Politik end den, der blev ført i 1927, da Venstre kom til Magten. Derfor er det ogsaa den rene Demagogi, naar Kommunisterne stadig taler om Nedsikring. Dette Parti og dets Presse er i Virkeligheden lige saa udprægede Fjender af Tal, som de er Venner af Fraser.

Særligt vanskeligt har Arbejderne i Sønderjylland været stillet, deri har det ærede Medlem Hr. P. Mortensen Ret. Men der er jo ogsaa stadig, for saa vidt Socialministeriets Forretningsomraade angaar, søgt at raade Bod herpaa, senest gennem Socialreformens Refusionsregler, ved særlige Tilskud netop for de sønderjyske Landsdele, gennem Forsorgslovens § 79, jfr. Stk. 6, der endda gælder for en Aarrække.

Medens jeg er ved Sønderjylland, skal jeg med et Par Ord besvare det ærede Medlem Hr. Schmidts Henvendelser. Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelser om Krigsinvalidernes Stilling og Administrationens Behandling bl. a. af Krigspsykoserne, skal jeg foranledige, at det ærede Medlems Udtalelser kommer Invalideraadet i Hænde; det er jo nemlig dette Raad, der har den endelige Afgørelse af disse Sager. Jeg skal blot herom gøre den almindelige Bemærkning, at med Hensyn til de talrige paastaaede Nervetilfælde, kan man ikke se helt bort fra, at de senere Aars Krisetid kan have haft nogen Indflydelse paa Tilstanden, og at jo længere vi kommer bort fra Tidspunktet for Krigens Afslutning, des vanskeligere vil det være at paavise Forbindelsen mellem Krig og den fore-

liggende Nerveidelse. Det gælder navnlig, eller næsten udelukkende, Nervetilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har udtalt som et berettiget Krav, at der vortes offentligt ved Afgørelse af disse Sager, og idet han fremhæver, at Traktaten mellem Danmark og Tyskland vel ogsaa maa fortolkes i den Retning, spørger han — Folketingstidenden Sp. 117—18 —, om man er kommet til Forstaaelse i den Retning mellem Danmark og Tyskland. Heroverfor kan jeg udtale, at allerede af den Grund, at der kun er forløbet et eller halvandet Aar, siden der fandt Ændringer i Krigsinvalidforsørgelsesloven Sted — Ændringer, som er baseret paa Resultatet af indgaaende Undersøgelser af de fra Krigsinvalidernes officielt anerkendte Organisationer fremsatte Krav, der atter er behandlet af Invalidenævnet og Invalideraadet og forelagt de sønderjyske Amtmænd —, saa har Regeringen ikke nu fundet Anledning til at foreslaa yderligere Ændringer i Administrationen paa det her omhandlede Omraade.

Uden at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Traktaten mellem Danmark og Tyskland paa dette Omraade skal forstaaes, kan jeg dog udtale, at man fra dansk Side ikke har haft Indførelse af offentlig Votering for Øje. Hverken ved de almindelige Domstole i Danmark eller ved de specielle sociale Retter, saasom Invalidforsikringsretten, kendes Begrebet offentlig Votering, og der kan derfor offentlig ikke være nogen særlig Foranledning til paa det her omhandlede Omraade at indføre dette Princip.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har dernæst, Folketingstidenden Sp. 118, spurgt mig vedrørende Forhandlingerne med Tyskland om Fortsættelsen af den tyske Forsikring mod Invaliditet og Alderdom. Jeg har tidligere gentagne Gange, senest under Finanslovbehandlingen 1932—33, Folketingstidenden Sp. 979—80, udførligt redegjort for den danske Regerings Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg har i Øjeblikket intet hertil at føje ud over, at der ikke mellem Tyskland og Danmark føres officielle Forhandlinger angaaende denne Sag, som jeg maa betragte som afgjort.

Forinden jeg gaar over til de Udtalelser